

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 69.

W Ł E S R Z O D E ̄ D N I A 29. S I E R P N I A 1798.

Z Rasztaŧt d. 8. Sierpala.

Dni wczorayszego postanowiła deputacya Rzeszy na 7 punktow w ostatniej nocie ministrów Francuzkich umieszczonych, swoją odpowiedź. Po niektórych poprzedniczych uwagach, mówi deputacya w tej odpowiedzi, iż chce na wspomniane 7 punktow odpowiedzieć w sposobie okazującym nowe dowody szczerey iey chęci przyspieszenia, choć drogo okupionego pokoju. Względem: 1.) Proponowano w prawdzie, aby związki handlowe i żeglugi na Renie, dla tym większego zgłębienia tego ważnego z wszystkich względow przedmiotu odłożyć do handlowego traktatu; dla odsunięcia atoli i tej trudności, zezwala deputacya na umieszczenie takowych układow w samym traktacie pokoju. Co do opłat celnych na Renie, zezwala deputacya na żądanie Francuzkich pełnomocnikow, jeżeli Francuzka Rzeczpospolita z swej strony znieście także na lewym brzegu celne opłaty, prawa układowe i cechy szyprow. Gdy zaś przez

zniesienie tych opłat zmniejszy się dochody, i gdy proponowany w notach sposób zniesienia onych wielu trudnościom podpada, wymawia sobie deputacya, żeby to zniesienie dopiero po dwóch latach nastąpiło, a przez ten czas porozumiano się, tak względem cel, iako też względem żeglugi na Renie wspólnie i z Rzeczpospolitą Batawską, gdyż ta żegluga rozciągać się ma aż do uścia Renu. Względem 2) Deputacya Rzeszy porozumiała się, aby główne koryto Renu czyli tak nazwany Thal, iak od dawnego czasu z obudwoch stron za szrodek był uważany, który wypływając z Klivii pod nazwiskiem Wal rzeki do Hollandyi wpada, na przyszłość granice między Rzeszą i Francją stanowiło. Co do wysp na Renie, przystaie deputacya, aby leżące na prawey stronie Thal do Rzeszy, a na lewey do Francyi należały. Deputacya nie przeciwi się niemniej, aby w dawoiejszych granicach Renu należące do Francyi wyspy przy niej zostawały, tylko sobie wzajemność

dla posiadłości Rzeszy i Xząt Niemieckich na lewey stronie Thal ostrzeża. Deputacya przystaie równie na propozycyą Francuzkich pełnomocników, aby przyszła odmiana Thal, żadney na przyszłość w posiadaniu wysp nie czyniła odmiany, owszem aby te od terażniejszego rozdziału chociażby się na potym na inną stronę Thal przeniosły, zostały pod Niemieckim lub Francuzkim panowaniem. Prywatna własność tych wysp i dochody z nich zostaną, co się samo z siebie rozumie, przy terażniejszych posiadaczach lub następcach ich, bez względu na terażniejsze rozgraniczenie. Względem 3.) Deputacya Rzeszy dla wyczerpania tego wszystkiego, co się tylko z tey trudnemi obowiązkami i żywym upragnieniem zgadza, aby dał iak najprędzey Rzeszy dobroczynnych owocow pokoju zakosztować, postanowiła mimo uczynionych już wielu offer, acz z boleścią na żądanie Francuzkich pełnomocnych ministrów zezwolić na zdemolowanie fortecy Ehrenbreitstein, z warunkiem iedaak, aby rząd Francuzki pozwolił na zdemolowanie wszystkich fortyfikacyy na prawem brzegu Renu i z tey strony Thal, iako to: Kel, Marsowego szanctu i Peters Aue, tych Rzeszy zupełnie odstąpił i zrzekł się nie tylko tych, ale wszelkich fortyfikacyy i pretensyy na tey stronie Thal. Gdy deputacya Rzeszy nakłoniła się wyrzec nadal obronnego tego dla Niemiec miejsca, rozumie się byż słusznie upoważnioną do żądania, aby nie tylko opasanie Ehrenbreitstein z Francuzkiej strony ustało, ale nadto przecięty dowoz żywności i innych rzeczy dla mieszkańców tey fortecy, stosownie do innych układow, iak najprędzey przywrócony

został. Względem 4.) Deputacya zostaje przy swoim zdaniu co do handlowych mostow, iak się już w swych notach dnia 18 maja i 9 lipca wytlomaczyła, że stawianie takowych mostow na graniczney rzece między dwiema narodami, powinno byż nie tylko w względzie handlowym ale też politycznym i woyskowym uważane, dla których to powodow stawianie takowych mostow już w poprzedniczych traktatach pokoiu zabronione było. Do tego przydać potrzeba, że most pod Huningen ledwie o pół godziny od Bazyleyskiego na Renie mostu byłby oddalony, że komunikacya przez ten most równieby na ziemię Szwajcarską, iak Rzeszy łatwą byż mogła, gdyż część wyspy Schiffer iako też leżący za nią ląd do kantonu Bazylei należy. Co do mostu między obiema Breysach, gdy podług propozycyeyi takowe mosty za wspólnym tylko porozumieniem obydwóch brzegow mieszkańcami stawiane byż miały, a dom Austryacki będąc właścicielem tego kraiu, nie widzi ani potrzeby, ani konieczności takowego mostu; zacyim spodziewa się deputacya, iż rząd Francuzki, nie będzie daley o takowe nalegał mosty. Względem 5.) Rozróznienia między posiadłościami zakonu kawalerow Niemieckich, od dobr do tegoż zakonu na lewym brzegu należących, musi iako niesprawiedliwe uważać, i spodziewa się pewnie z strony Francuzkiego rządu, iż nie tylko z nich sekwestr zdiąć każe, ale procz tego słusznie im poniesione szkody nadgrodzi. Względem 6.) Wnosie d. 18 maja rozebrano już pełnomocnym ministrom Francuzkim, nie tylko różne gantunki długow na lewym brzegu Renu, ale procz tego przywiedziono najmocniejsze

powody, że długi lewego brzegu nie mogą być na przedmioty prawego brzegu przeniesione; lecz zda się, iż ważne te uwagi w ministrach Francuzkich nie sprawiły pożądanego przekobania, gdyż w ostatniej swej nocie d. 1. thermidor (19. lipca) tak iak dawnaiey o całkowite przeniesienie wszystkich długow nalegają, nie czyniąc najmniejszey między nimi różnicy, ani z jakiey pochodzą przyczyny, na co były użyte lub kiedy były zaciągane, ani nakoonieczgłędem ich wierzycielow lub hipotek. Z strony naszej musimy się przeto nie tylko do noty naszej d. 18. maja jeszcze raz w tej mierze odwołać, ale procz tego dodać, że przeniesienie takowych długow jest nie tylko w politycznym względzie nadter uciążliwe i prawie nie do wykonania, ale też względem wierzycieli z prawem natury i cywilnym niezgodne. Wierzyciel ma iedynie prawo upomnienia się swemu dłużnikowi; w Niemzech zaś rzadko który regent jest dłużnikiem, ale częściej nieważą wierzyciele na pojedynczych prowincyach zabezpieczone swoje długi i tych się trzymają; przeciw woli interesującey strony nie można tego długu na inne kraie przenosić, lub przymuszać wierzyciela do poszukiwania gdzie indziey swego długu, albo też w potioritas z innemi go wierzycielami mięsząc. Prawny ten przywilej wierzyciela należy do jego prywatney własności, ktorey pełnomocni ministrowie Francuzcy przyrzekli nie naruszać; długi te są prywatną własnością, ktorey rząd Francuzki zapewne nie będzie chciał nadwergżyć. Względem 7.) Deputacya Rzeszy oświadczyła się już w notach swoich d. 3. marca i d. 18. maja w ogólnosci co do ustąpienia, które z natury terażniejszego poło-

żenia koniecznie wypływają, warując sobie iednak wzajemność dla Rzeszy, na co ministrowie Francuzcy dotąd nie odpowiedzieli. Gdy dotąd w ogulności tylko o ustąpieniach dla rzeczypospolitych z Francją sprzymierzonych nadmienione było, nie wymieniając wcale oco rzecz idzie, lub co ma być ustąpione, wypada zatym oczekiwać wprzod dokładnego wyszczególnienia w tym względzie, nim będzie można stosowną dać odpowiedź; ostrzegając sobie iednak zawczasu, iż wspomniane rzeczpospolite także z swych mieysć zrzeką się wszystkich praw i pretensy iezeliby iakie do Rzeszy miały, i przyrzeką iż będący w ich krajach majątek, intraty, prawa i własności wszystkich i każdego z osobna stanow, zakonu Niemieckich kawalerow i co kolwiek do Rzeszy należącego, zachowają i w używaniu tego wszystkiego zostawią, co z strony Rzeszy na wzajem zachowane będzie. Do 7. punktu dodali jeszcze pełnomocni Francuzcy ministrowie nakobiec, iż w niniejszym traktacie pokoju z rzecze się Rzesza należącego do (Austrii) Fricktal. Żądanie to musiało tym bardziej zadziwić deputacyą, gdy ona te tylko kraie na lewym brzegu Renu pod pewnemi iednak warunkami przyrzekła ustąpić Francji, które się z iey dawnemi z tykają granicami, a Fricktal przedziela część Szwaycar od Francji. O żądaniu tym nie wspominali procz tego nigdy ministrowie Francuzcy, a nawet w swej nocie d. 2. Ventos (d. 20. grudnia) wyraźnie powiedzieli, iż pierwsza ta podstawa (Ren granicą) nie Francuzkiey rzeczypospolitey nie przyda, tylko to, co już posiada: *qui enfin ne laissant, à la republique que ce qu'elle possede, garantit ensore la tranquillité future*

de deux etats. Ponieważ deputacyi nigdy przez myśl nie przeszło, żeby ustąpienia nie zaiętego woyskiem kraju z Francuzkicy strony żądano, nie może przeto na nowe to pozwolić żądanie. Z resztą wiele iey wnioskow, propozycyi i zapytań, a mianowicie w notach d. 3 marca, d. 18 maja i d. 9 lipca zostało w ostatniey nocie d. 1 Thermidor, (19 lipca) pełnomocnych ministrów Francuzkich znowu całkiem zamilczane; lecz deputacya przekonana będąc zawsze, iż bez rozebrania wspomnianych tam przedmiotow, zupełne porozumienie między obiema narodami nastąpić nie może, musi tedy powtórnie o dokładną i prędką odpowiedź na wszystkie te punkta upraszać.

Z Londynu d. 10. Sierpnia.

Od floty admirała Nelson nie przyzedł jeszcze żaden urzędowy rapport. (Rozpuszczona w Cuxhaven pogłoska o zdobyciu 9 liniowych okrętow jest więc zmyślona.)

Wczoray nadeszła telegrafem wiadomość, iż drugą transportową flotę z woiennymi potrzebami, płynącą pod okryciem Szwedzkicy fregaty do Francyi, do Dunow przyprawdzono. Kapitan Lawford wysłany nie dawno był do wyszukania oney.

Admiralicya odebrawszy wiadomość, iż 7 Francuzkich fregat gotowych do wyszcia pod żagle przed Hawr stoi, posłała zaraz do Portsmut rozkaz, żeby admirał Parker jeszcze tam 4 fregaty posłał dla blokowania tego portu.

Flotta admirała Nelson na śródziemnym morzu składa się z 13 liniowych okrętow od 74 armat, a jeden od 50. Przy-

tym ma 6 do 7 fregat i kilka mniejszych okrętow woiennych.

Dnia 5 t. m. przybył do Dunow Ankielski okręt, który d. 14 czerwca z Smierny wyszedł. Dnia 16 napotkał przy kanale Scio Turecką eskadrę od 3 liniowych okrętow i 5 fregat. Dnia 24 natrafił na galar, który w Francuzkich mundurach oficyerow wioził, ale mu uciekł. Dnia 29 słyszał kapitan tego okrętu, będąc około 30 mil od kapu Pesaro przy Sycylii oddalony, przez pół godziny tęgą kanonadę. Dnia 30 zabrał 3 małe Maltańskie okręty, których maytkowie odstąpili i Francuzką już były zawdziały banderę. Szły one do Sycylii i wiozły prózne beczki. Dnia 3 lipca dowiedział się, że 4 fregaty Francuzkie z Malty popłynęły z Tureckimi ięncami do Tunis. O flocie Nelsona nie się nie mógł dowiedzieć.

Zdobyte na fregacie Sensible Maltańskie trofea i piękna armatka, którą z tamtąd wieziono, zostały przeszłego wtorku z Portsmuts do admiralicyi przewiezione. Znalezione na tej fregacie srebra mają być stopione.

Francuzki Bryg l'Aventure od 16 armat, który po twardey bitwie, przy twierdzy Isle de Bas, od Angielskich łodzi po utraceniu 16 ludzi do poddania się przymuszony był, został do Plimut przyprawdzony.

Od eskadry naszej około wyspy Francuzkicy krążącey mamy listy do dnia 14 marca, ale nic nie donoszą, żeby się tam Francuzi uzbroidali.

Z Bombay donoszą pod d. 17 kwietnia, że mają wiadomości z Batawii, że tamteyszy rząd bardzo się krząta, aby

tamtejszy garnizon w iak najlepszym stanie obrony był postawiony. Dawne przeskody handlowe są zupełnie uprzątione, ale dla trwającej jeszcze wojny, nie można z nowych urządzeń korzystać. Wszystko pragnie pokoju. W pięknym tym mieście wiele poczyniono polepszeń i wiele osuszono bagnisk. Przez dwa lata żył był urodzaj cukru. Hollenderskie okręty leżące długo w porcie Batawii pogniły lub ich robaki stoczyły: niektóre przedano Chińczykom, a 5 do 6 spalono na brzegach.

Flotta z Jamayki mająca około 200 żagli przy której znajduje się 20 Amerykańskich okrętów, podszuwając się podien konwoj, jest w drodze do Anglii. Amerykanie okazali wdzięczność swoją, za protegowanie przez nasz rząd ich okrętów. Kapitanowi Piidar który przyprowadził ich wiosenną handlową flotę darowali kupcy w Bostonie sztukę srebra wartą 100 gwineów.

Na ostatnie audyencyi oddał królowi tutejszy Rofsyyski poseł listę posilkowej Rofsyyskiej flotty.

Plantownicy Jamayki przełożyli rządowi naszemu konieczność, aby garnizony w Mole i Jeremie powiększył i obydwie te ważne miejsca pod komendę lorda Balcaras rządcy Jamayki, oddał. Jenerał Maitand powraca już do Anglii, a jenerał Knox idzie mu w 1000 ludzi na pomoc.

Niedawno zrobiono tu wynalazek, który dla żeglugi naysposobniejszą obietnicę korzyści. Ten składa się z kompasu i zrobioney w nim szerokości, w której magnetyczna wilgoć tak podzielona i ograniczona będzie, że we wszystkich częściach ziemi

zawsze na południku leżeć będzie. Drugi instrument okazuje z podobnego podzielenia wilgoci powszechną szerokość we wszystkich roku porach i powietrzu w pół minuty jednego gradusu.

Listy z Baltimor donoszą pod d. 9 lipca, że jenerał Washington za kilka dni jest tam oczekiwany dla obięcia komendy nad Amerykańską armią. — P. Pitt dla wypoczynku bawi się jeszcze dotąd w towarzystwie zaufanych przyjaciół w zamku Walner, i zdrowie jego znacznie się polepszyło.

Znaczny cudzoziemiec i kapelusznik w Carco, prowincyi Piccadily, odebrał rozkaz opuszczenia królestwa. Dumourier w czasie bytności swojej w Anglii mieszkał u niego. — Nieiaki Citto, Niemiec został w Dower arestowany i do Londynu przyprowadzony. W niedzielę rozmawiał się długo z jenerałem Baraguey d'Hilliers, który teraz z swoją żoną do Francyi odpłynął.

Z Paryża d. 10. Sierpnia.

Względem flotty jenerała Buonapartego zawsze jedną panuje niepewność. Pokazują tu prawda list z Beaucaire, w którym stoi: że Buonaparte 3 liniowe okręty i 2 fregaty Angielskie zabrał, i drugi list z Kadyx, w którym donoszą, że przybyły dwa okręty od flotty admirała Nelson do Gibraltaru, które były od flotty Francuzkiej pod admirałem Brueys bardzo uszkodzone; lecz wszystkie pogłoski są niepewne, a rząd nie dotąd o flocie Buonapartego nie donosi.

Jenerał Baraguey d'Hilliers, zabrany przez Anglików na fregacie la Sensible, powrócił z obiema swemi adiutantami na słowo honoru, że nie będą przeciw Angli-

kom służyć, peki formalnie wymienione-
mi nie będą, z Anglii do Paryża. — Dzi-
siaj, albo jutro wyjeżdża generał Brune
do Włoskiej armii naząd. Nie sprawdzi-
ło się, żeby miał ministrem wojennym zo-
stać.

Z Rasztad przybył tu nadzwyczajny
kuryer. Dyrektoryat miał w nocy sefsyą
i ten kuryer został potem z depezsami do
naszych ministrów w Rasztad odesłany. —
Od Angielskiej armii wielu jeszcze wojs-
kom rozkazano poyść nad Ren.

” Dwor Pruski, mówią tutejsze pi-
sma, jest zupełnie rezołwowany zostać
przy swoim systemacie, nie mieszać się
do wojny, jeżeliby znowu wybuchnąć
miała, i dla tego wszystkie czynione mu
żkąd inąd propozycye odrzucił. „

Z wyspy Frascuzkiej miały tu prze-
ciwne nadeyć wiadomości. Słychać, że
część iedna mieszkańców jest skłonna do
poddania się Anglikom, lecz rozpuszczona
już dawniej w Londynie ta wiadomość po-
trzebuje jeszcze potwierdzenia. — Bywszy
nasz w Madrycie ambasador Truguet,
spodziewany jest za kilka dni w Paryżu.

Zdrowie dyrektora Rewbell polepsza
się. Kilka dni przepędził w swej wiosce
Arcueil, zkąd do wod do Plombieres po-
jechał. Inni przydają, że podróż jego z
politycznych spoźniła się widokow.

O pokoju z Rzeszą nie ma wątpliwo-
ści, że szczęśliwie do skutku przyydzie. —
Generał Belaire będzie pod jenerałem Brune
we Włoszech kommanderował. — Jenerał
Championet będzie przednią strażą armii
Mogunckiej kommanderował.

Poultier mówi: ” Gdy się Angielska
flotta przy Mefsynie w Sycylii pokazała,
tamteysi mieszkańcy największą okazy-

wali radość, wołając: Niech żyje Jerzy!
Niech żyją oswobodziciele Włoch! i prze-
ciw będącym tam Francuzom różnych się
dopuszcili przykrosci. Konsul nasz w Mef-
synie żądał z tego powodu natychmiast
paszportu do wyjazdu; ale gdy się nad
skutkami z jego wyjazdu zastanowiono,
uproszono go, że się pozostaj.

W tych dniach połapano tu wiele
młodzieży w pałacu równości i innych ka-
wiarniach, którzy do rekwizycyi należą
i muszą się zaraz do armiow udać. Mi-
nister nasz w Rasztadt obywatel Rober-
tot znajduje się teraz w Paryżu. — Sekre-
tarz legacji Francuzkiéj, obywatel Da-
vid powrocił nazad do Medyolanu.

Dzisiaj obchodzeno tu w opisanym
iuż sposobie uroczystość d. 10 sierpnia. —
Obywatel Arnaud, który się na fregacie
Sensible znajdował, powrocił także do
Paryża.

Anglia, Austria i Rofsya, mówią tu-
tejsze pisma, zdaią się co raz ściśley z
z sobą łączyć, dla czego z naszej strony
na każde zdarzenie iesteśmy w gotowości.
W przypadku nowej wojny zdaie się, iż
Rzesza nie należałaby do niej.

Bywszy hrabia Rochecotte, który w
Wandzie iako jenerał leytnant Ludwika
XVIII. służył, został na śmierć skazany i
d. 8 t. m. stracony. Prawdziwego imienia
swego nie chciał aż do samego końca od-
kryć, nazwał się Ludwik Namery, &c.
Wspomniony Rochecotte był o emigracyą
i o zaboystwo d. 11 thermidor 1. sędzie-
go i 5 innych osob, obwiniony.

Czytamy teraz obszerny rapport o
bitwie między okrętem Lodi, na którym
się Tallien znajdował i Angielskim P'
Aigle. Lodi wypłynął d. 4 lipca z Liwor-

na. O godzinie 9 i 3 kwadransich w wie-
czor zbliżył się Angielski bryg l'Agle ku
niemu i wolano na niego, iakiego narodu
ten okręt jest? "Narodu morza," odpo-
wiedziano, i zaraz rozpoczął się tęgi o-
gień. Anglicy usiłowali po 2 razy wsko-
czyć na Lodi, ale ogień Francuzki odparł
ich. Francuzi usiłowali równie na Angiel-
ski wskoczyć, ale za tęgi był ogień. Bi-
twa trwała aż do godziny 2 po pół nocy,
i Anglicy utraciwszy maszty ledwie się u-
cieczką uratowali. Nieprzyacielski okręt
z Angielską banderą wpadł Francuzom w
ręce. Kapitan okrętu Lodi Sennequier był
raniony.

Przeciw woźnicom prędko po ulicach
ieżącym, przez co wiele nieszczęścia
popelniają, ma być iak najostrezy po-
stępowane.

Rzeczpospolita Lukkańska w krytycz-
nych swoich okolicznościach, wystąpiła ie-
dnego Korsyka imieniem Arena, iako
pełnomocnika do Paryża. Siychać, że
minister Toskański margrabia Manfredini
iędzie do Paryża.

Dwie trzecie części Gryzonow oświad-
czyły się za przyjęciem konstytucyi Hel-
weckiej, a trzecia część Austrii sprzyja-
jąca, chce dawną swoją konstytucyą u-
trzymać.

W departamencie Charante poczynił
grad w 60 okolicach wielkie szkody.

Kommissarz Menard w Tulonie, zo-
stał na kommissarza Marynarki iak mówią
do Malty mianowany, gdzie już garnizon
nasz na 3 miesiące w żywność jest opa-
trzony. — Aresztowani tu bankierowie St.
Michel zostali teraz uwolnieni.

Na sefsyi rady 500 d. 6 rzekł Chabert: Nie
przeciw się propozycyi pozwolenia mini-

strowi wojny 262 m. 581.902 l. które uznano
za potrzebne do zastąpienia kosztów no-
wey kampanii, dla postawienia dyrekto-
ryatu wstanie upokorzenia na nowo na-
szych nieprzyjaciół, jeżeli się znówu na-
placu boiu pokażą; lecz czas już zakoń-
czyć sromotne łakomstwo i trwonienie li-
werantów. Francuz musi nakoniec wie-
dzieć, na co się jego składki obracają.
Kontrakty, które robią się gorszące albo
zmyślone. Główni liweranci biorą pienia-
dze, a nie woysku nie dają. Korpusa nie
odbierają sukien, ani botów, &c. Często
zbywa żołnierzom wolności na sukniach,
koszulach, trzewikach. Owstyd! a owi lu-
dzie, liweranci, oburzający prowadzą
zbytek. Nie, nie ścierpiemy więcej liwe-
rantów, którzy pieniądze biorą, aniczego
nie dostawiają. Wszystkie liwerantów kon-
trakty muszą być ogłoszone i publicznie
poprzybitane. Żądam, aby kommissysa
wyznaczona była, do przyniesienia środ-
ków, dla położenia końca zdzierstwom te-
rażniejszych liwerantów. „Uchwalono.
— Na propozycyą deputowanego Joubert
postanowiła zaraz też rada: 1 Armia bę-
dzie na rok 7 wstanie wojny utrzymywa-
na, i 2 na utrzymanie oney wyznacza się
262 mill. 581.902 liw.

Na rzeczy wielu osób i papiery, któ-
re są o trwonienie publicznego majątku
posądzone ma być pieczęć przyłożo-
na.

Przedwczorem zdawał Bailleul w ra-
dzie 500 obszerny rapport o stanie nasze-
go skarbu i o przyczynach jego niedostatku:
"Koszta wojenne, rzekł, które zaraz mu-
szą być dostawione, sprawują ten nie-
dostatek, ponieważ kontrybucye zwyczaj-
ne niedochodzą tak prędko. Zdrugiej stro-

ny brak publicznego kredytu, przeszkadza bardzo wzrostowi skarbu, i kredyt ten naybardziej się przez niepłacenie wierzycielow kraju osłabia. Jakk tylko publicznego nie ma zaufania, następuje wielka prowiliza. Dobre systema pożyczki byłoby użyteczne. Niemieemy za tym wszyscy innego celu (mowi na końcu) nad polepszenie skarbu. Słowa te muszą być w tej sali, rownie jak w naszych sercach głębooko wyryte, &c. "Na drugi dzień wnosil Bailleul, aby do wywodia i pensye regularnie wypłacać i przychody kraju przyzwolicie zabezpieczyć.

Villers wyrachował wczoraj w radzie 300, że do przychodu 600 mill. na ten rok, następujące się przyłożyły tacy: Podatek gruntowy 210 mill. osobisty i zbytkowy podatek 30, rejestrowanie 80, stempel 30, Hipoteki 10, patenta 20, cła 20, listowa poczta 20, opłaty drog 30, sseliny 30 tabaka 10, lotteryja 10, lasy narodowe 20, kontrybucye w zdobitych krajach 10 &c.

Z Florencyi d. 30. Lipca.

Dotąd nie mamy pewnych wiadomości o flocie Tulońskiej. Jedni mówią, że weszła na Archipelag Turcki zmierzając ku Konstantynopolowi, drudzy, iż przedsięwzięła podroz do Alexandryi przechodząc przez stronę południową Kandii, inni nakoniec, że udała się północną stroną Kandyi zmierzając ku wyspom Rhodes i Cypryi dla wylądowania w Syrii. — Pewne o iey podrozy rapporta dochodzą tylko do d. 22 czerwca i na ten czas znajdowała się o m. 150 na wschod od wyspy Kandyi.

Z Frankfurtu d. 13. Sierpnia.

Ostatnie z Włoch odebrane listy żadnych nie mieszczą w sobie wiadomości o flocie Tulońskiej, tudzież admirała Nelson. Ta przedłużona niepewność półczo-

na z niezgodnością i ciemnością doniesień od niejakiego czasu, wnosil kaze, że Buonaparte przedsięwzięł podroz swoją prostą do Egiptu. W rzeczy samey gdyby był wszedł na Archipelag, czyli to dla udania się na brzegi wschodnie Morei, czyli też dostania się do cieśniny Dardanelłow, mielibyśmy już byli pewne doniesienia o podroży i g flotty. Mniemając nawet, że popłynął do Syrii dla dostania się do Alexandrette albo Smierny, moglibyśmy już odebrać o tym wiadomość. W każdym zaś przypadku niebawnie musimy się o tym dowiedzieć i jak jeden dziennikarz Paryzki uważa, że podobno z Konstantynopola najpierwsze o tym odbierzemy doniesienia. W dniach 8 oczekujemy zamtąd listow od dnia 15 aż do 25 lipca.

Z Moguncyi d. 8. Sierpnia.

Poruszenia woysk ciągle trwają i bez przykładna usilność w nich postrzegać się dać; ze wszystkich stron zbierają się woyska i zgromadzą do Wetterawii; upewniają, że woyska formujące kordon nad Niddą 60 tysięcy ludzi wynosie będą pomiędzy któremi będzie 16 regimentow jazdy. Zgromadzenie woysk formujące się od strony Kel będzie nie mnię znacze.

Pozawczoraj odprawiła się rada wojenna w Biogen, przed którą generał Merlina i wielu officyerow stawionych było; są oni oskarżeni, iż dozwolili opatrzeć się w żywność fortecy Ehrenbreitstein. Nie wiadomo jaki w sprawie tej wydała wyrok.

Generał Championnet przybył tu wczoraj w wieczor od armii Angielskiej; ma on iak mówią, obiąć komendę przedniey straży.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W E SRZODĘ DNIA 29 SIERPNIĄ 1798.

Z Brynu d. 18. Sierpnia.

W dzień 15 sierpnia bywa tu co rok obchodzona rocznica oswobodzenia tego miasta w roku 1645 od oblężenia Szwedów. W dzień ten owego roku uczynili Szwedzi pod generałem Torstensohn, łącznie z korpusem od 10,000 siedmiogrodzanów, po 7 tygodniowym oblężeniu, ostateczne natężenie do opanowania tego miasta i fortecy Spielberg, które pod rozkazami walecznego pułkownika hrabiego Souches od żołnierzy i mieszczan bronione były. Torstensohn, którego sława pod murami Brynu niknąć zaczęła, przypuścił w dzień tym w 6 miejscach do miasta i fortecy szturm; ale ile atak był tegi i natarczywy, tyle obrona żywa. Ze wszystkich stron był nieprzyjaciel z znaczną stratą odparty i pobity. Przez mężną tę i waleczną obronę, w której się mieszkańcy Brynu szczególniej dystyngowali, został los Brynu w tym dniu zadecydowany, i Torstensohn, który 10,000 ludzi utracił, musiał po 8 tygodniach oblężenia Brynu (d. 23 sierpnia) odstąpić. Roku terażniejszego była uroczystość ta przytomnością pie-

szego mieszczan korpusu przyozdobiona, które podczas wotywy (w kościele S. Jakuba) przy grobie walecznego pułkownika Souches, którego w kościele tym klęcząca statua w całej wielkości z brązu stoi, paradując część popiołom jego oddawały. Z wałów fortecy dawano podług zwyczajem z armat ognia.

Z Lipska d. 16. Sierpnia.

Rozgłaszaia tu za pewną wiadomość, która z Konstantynola miała nadeść, że admirał Nelson na dniu 28 lipca przybył do Alexandryi w Egypcie nie napotkawszy nigdzie floty Francuzkiej.

Z Szwajcaryi d. 24. Sierpnia.

Giało prawodawcze Helweckie na swoich ostatnich sejsjach postanowiło, że Stolica najwyższych władz Helwecyi do miasta Lucerne przeniesiona będzie.

W okolicach Berna założono oboz od 5 do 6 tysięcy wojska Francuzkiego.

Z Frankfurtu d. 7. Sierpnia.

Nie jest rzeczą niepodobną, iż Buonaparte w Grecyi wylądnie. Z Salonik ma ten wodz tyle drogi do Konstantynopola, ile do Pasman Oglu do Widynu. Je-

żeli przedsięwzięcie pierwszą drogę, na owczas flotta jego będzie iść za nim od odnogi Salonickiej, aż do Megarysa, jeżeli drugą, na owczas może przejść do Macedonii przez Pangayskie i Skardyjskie gory do Zefi. W obu tych drogach żadna twierdza nie jest mu na przeszkodzie, i w jego mocy zależeć będzie, Moreę, Liwadyą, Tefsalią i Macedonią wraz z innymi wyspami Archipelagu przemienić w rzeczpospolitą Grecką.

Obywatel Caillard bywszy minister rzeczypospolitey Francuzkiej w Berlinie, przybył tu dnia wczorayszego wieczorem. Dziś wyjechał z tąd do Moguncyi. — Listy od granic Tureckich pisane, nie donoszą o żadnych nowych około Widynu zdarzeniach. Zastanawiają się tylko nad

spokojnością umysłu Pasman Oglu, który iak zapewniali nie ma więcej nad 15 tysięcy wojska, gdy tym czasem siły W. Sultana składają się z stu tysięcy ludzi pod kommandą znanego z swoich talentow wodza, w którym wick podeszły nie ugasił tego wojennego zapatu, z jakim w tak ważnych okolicznościach na najsłabsze podawał się razy. To tak przeciwne rzeczy przystosowanie każe się domyślać, iż jest ikaś ukryta przyczyna, która z jedney strony potęgę Turecką utrzymuje w niemocy, z drugiej nadaie Pasman Oglu i jego stronnikom rzadkie męztwo, wsparcie na gruntowniejszych nadzieiach, iakie mieć mogą pospolici buntownicy.

D O N I E S I E N I A.

C. K. sądy szlacheckie Krak: zachodney Galicyi oznajmiają edyktem niniejszym Xięciu Macielowi Radziwiłowi, iż wielebny X Józef Gawdzicki kanonik Inflancki Probszcz Szydłowa utyczae C. K. sądom o zapłaceniu 470 czer: zł. na niego żatobę podał, i o pomoc sądową, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszała się.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości jego mieszkania, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduie, iemu patrona tutejszego Walentego Ostawskiego z jego szkoda i kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie: przeto on Edyktam niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym sam się stawił, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesioie przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu, tych środków prawa używał, które do własney obrony za najsłabsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie niedogodność z zwłoki wyniknąć mogącą samby sobie przypisać musiał. Tak bowiem C. K. prawa stanowią.

Józef de Nikorowicz.

Piekarski.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądow szlach: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 4 Lipca 1793 roku.

Ascher.

Z Ces. Krol pełnomocney Kommissyi zadworney Galicyi zachodney.

Względem obsadzenia urzędu drugiego gubernialnego translatora w Galicyi wschodniey

ponieważ przez promocyą gubernialnego translatora wschodniey Galicyi Chydrzyckowskiego, a pusunienie się Błażeńskiego na pierwszego gubernialnego translatora drugie z rocznym solarium 400 zł. ryń. połączone miejsce translatora tamże za-

wykowało, a najwyższemu kancelaryi nadworney dekretem d. 28. czerwca dla obsadzenia tegoż miejsca zbieg exkminowy w tym kraju także rozpisac nakazano przeto ogłasza się niniejszym, że tenże konkurs examinowy na 1. września t. r. wyznaczony. — Kompetencii warowe zaświadczenia swego dobrego i obyczajnego charakteru złożyć mają w niemieckim i polskim języku doskonale biegłymi bydź muszą, i że poprzednie o wspomniany urząd do teyże kommissyi nadworney porządne proźby podać i na koniec przed 1. września u tuteyszego Dyrektora expedytu zgłosić się mają w Krakowie dnia 20 lipca 1798.

Jan Pinkas.

Na dniu 2 października r. b. będzie w Mysłynieckiey C. K. cyrkularney kancelaryi z rana o 9 godzinie przez publiczną Aukcyą od Makowskiey kameralney prefektury pod zarządzeniem dalszego wysokiego potwierdzenia 6000 garcy szynkowej wódki albo w całości od jednego Liweranta, albo też stronami po 1000 garcy, jako okoliczności nayszyteczniey pokażą od tego kupowano, który się za nayniższą cenę liwerować podejmie.

Liwerowanie tego całego kwantum zaś nie na jeden raz, ale w pojedynczych ratach stawać się ma, które prefektura licytantom pod czas licytacji opowie.

Pierwsza wywołana bydź mająca cena jest 60 kr. Każdy do tego liwerowania chęć mający, ma za każde 1000 garcy 60 zł: ryń. a za wszystkie 6000 garcy 360 z: ryń: jako vadum przy licytacji gotowo złożyć, i oprócz tego, probę tey do liwerowania umyśloney wódki z sobą przynieść.

Z C. K. Makowskiey kameralney prefektury. W Makowie d. 15 Julii 1798.

Ernest Elsholtz.
Kontraktor Vacat.

Misia Pisarz.

Dnia 2. października r. b. w Ces. Krol. Niepołomskiey Dyrekcyiney kancelaryi o godzinie dziewiętej z rana z tuteyszego browaru młuto i gały, naywięcey ofiarującemu na 3 po sobie następujące lata, to jest: od 1. listopada 1798. do 31. października 1801. roku zarządowane przez publiczną licytacyą zostaną.

Fiskalna czyli pierwsza wywołania cena od każdego waru piwa wynosi 48 kr.

Do licytacji dążący mają się zastawem (vadum) 10 zł. ryń. wynoszącym zaopatrzyć, bez którego nikt do licytacji przypuszczonym nie będzie.

Z Urzędu Ces. Krol. Dyrekcyi kameralnych dobr. w Niepołomicach dnia 8 Siernia 1798.

Talski.

Dnia 3. września r. t. w Ces. Krol. Przeciszowskiey Prefektury kancelaryi o godzinie 9. z rana przez publiczną licytacyą użytek z folwarkowych krow, to jest:

Przy Przeciszowskim folwarku znajdujących się 60 sztuk krow.

Przy Podolszu detto detto 30 -- detto

Razem 90 sztuk krow.

wraz z browarnemi wywar. mi, i przyzwonim krow wyżywieniem na dwa raki, to jest: od 1. listopada 1798. do ostatniego października 1800. roku naywięcey ofiarującemu w arębę wypuszczone zostaną.

Fiskalna czyli pierwsza wywołania cena wynosi:

Przy Przeciszowskim folwarku od iedney krowy rocznie 6 zł. ryń.

Przy Podolszewskim detto detto 4 -- -- 30 kr.

Licytanci mają się zacząć wspomnionego dnia 3. września r. t. z rana w Przeciszowie znajdować, i zastawem (vadum) 54 zł. ryń. wynoszącym (bez którego nikt do licytacji przypuszczonym nie będzie) zaopatrzyć się.

Z Urzędu Ces. Krol. Dyrekcyi kameralney. w Niepołomicach dnia 10. Siernia 1798.

Talski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi oznajmiają Edyktem niniejszym Antoninie z Sławskich i Tadeuszowi Olizarom małżonkom że Anna z Sławskich Chomętowska u tychże C. K. sądów o oszacowanie dóbr Dobranowice w cyrkule Krakowskim leżących na zaspokojenie sumy 10,000 zł. pol. z prowizyą, żądając na nich podać i o pomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga dopraszała się.

A że sądy te, nie mając wiadomości gdzie oni mieszkają, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, onym Olizarom małżonkom tutejszego patrona Stanisława Zarzeckiego z ich szkodą i ich kosztem, zastępcą postanowily, z którym ten Procefs rozpocinie się i ukończony będzie; przeto oni edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest dnia 20. Grudnia 1798. sami się stawili, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymieaili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejsze osądza. W przeciwnym razie sobie by wypadki nie dogodne z zwłokl wynikać mogące przypisać musie i, gdyż tak C. K. prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądów szl: Krakowskich zachodniej Galicyi d. 30. lipca 1798.

Pod niebytność Jaśnie Wielmożnego Prezesa.

Franciszek Borgiasz Pharski.

Kraufs.

Joz. de Cronenfels.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi wiadomo czynią wszystkim, którym o tem wiedzieć należy, co następuje:

Gdy z konsygnacyi tax resztujących pokazało się, iż trudność w odebraniu tax ztąd najbardziej pochodzi, ze strony podając prózby, cyrkulu i miejsca mieszkania w nich nie wyrażają. Przeto sądy C. K. szlacheckie w chęci usługi najwyższej za stosowne osądziły Protokółowi Exhibitorum zalecić: Ażeby ten każde pismo (które strona bez podpisu adwokata podaje, jeżeli w nim procz cyrkulu nie jest wyrażone samo miejsce mieszkania, lub w Krakowie samym, numer domu i ulica) stronie podającej natychmiast oddał, i przyczynę nie przyjęcia oznajmił, żadnych innych pism nie przyjmując iak tylko w których stosownie do intymatu od Najwyższego trybunału pod dnem 1. sierpnia 1796. roku wydanego, miejsce mieszkania jest wyrażone. Co się stronom u tutejszych C. K. sądów szlacheckich pisma podawać mającym dla ścisłego zachowania do wiadomości podaje. Dan w Krakowie dnia 16. lipca 1798.

Pod niebytność Jaśnie Wielmożnego Prezesa.

Franciszek Borgiasz Piekarski.

Jos: Nob. a Cronenfels.

Jan Morak,

Z Rady C. K. sądów szlachec: Krakowsk: zachod: Galicyi-

Elsner.

Z Mocy dekretu sądu wysokiego szlacheckiego pod dnem 7 lipca 1798 roku Nro 5704 donosi się Publiczności iż rzeczy iako to srebra, cyna, szkło, suknie mezkie, bielizna, pościel i od rzemie-
nia aczynie po niegdy Michale Pisarzewskim w Krakowie na ulicy Sławkowskiej w kamienicy pod
Nrem 405 przez licytacyą więcej dającymu za gotowe pieniądze dnia 12 września roku 1798 o godzi-
nie osmy sprzedane będą zaświadczam.

Andrzej Rettermund komornik sądowy Krak.